

visitation, tal: Portfele 1844

Men jag säger som hvar och en
af eder säger: Jag är Paulisk,
Jag är Apollisk, Jag är Cephisk,
och jag är Christisk. Mon
Christus vara föndrad? mon
Paulus vara korpstätt för
Peters; eller ären i dypite i Pauli
i namn? 1. Cor. 1: 12: 14:

Apollus Paulus, hade fått hö-
ra genom ryktet af Resande Brödrar
berättelser, att de Christne i Corin-
thos hade föndrat sig i att spilla
sig i partier, omedan den ena tyckte
sig klokare än den andra, de
jovnlige hade hört Paulus pre-
dika, och tyckte således högt om
honom; andra hade hört Apollas
predika, och andra åter hade
hört Petrus predika, och slut-
ligen fann de äfven några, som
hade Frälshans höll predika.
I vilken skilda ögon

2° Nu hände det med de Christna
i Corinthus, alldeles för, som
det ofta påges händes ännu i
vår tid, att den ena tyckes
änna en den Predikanten, och
annan den predikanten, emedan
den ena predikanten inte är
alldeles lika den andra i biför-
na uttryck och talemått, för-
som äfven då för tiden den ena
därmed inte var den andra
alldeles lika i ordafatt och
ordvändningar, fastän de alla
arbetade på samma grund, och
Predikade om samma sak nem-
ligen om det korsfäste Chris-
tus. Därför togs jag de Corin-
thier anledning, att fördra sig
i partier, och säga jag är Paul-
lisk, jag är Apollisk, jag är
Cephalisk, jag är Christisk,
likasom det sker ännu i den-
na dag, då de Christna, afför-
dande ifrån Andens orkestrer

börja på ditt väga ordan, och
 grunda på Propheterna, da Upp-
komma partier, och föredrag
innom föreläsning och ja hos
det skett änd från Pauli
tid, och hos änd i denna
dag - Men Paulus viss nu
de Christne i Corinthus att
en guden föred i hvar ike
kände ja till hvar med den
fama Christendomen, Euhet, och
den hvar han efter denna
ord och gä flutelig: Men
Paulus viss korps for
der, eller aren der Paul-
is namn? och guden kan be-
skrif, huru han utan
inblandning of end er
endast predikant Christne
hvar korps, och for
om hvar och er
ja gä kan vid er
Capitlet, och er for
Paulus: och er

4 Kättslige. Ty medan i bland
 Eder så ut af lif of tredragt,
 Arne Tike då Kättslige, of
 vandra efter enen beskjätt.
 Det var den första olycka, som
 det lade spåla fiers den kunde till-
 foga den Christna församlingen,
 att den Kättslige tredragt, an-
 då, som restas i Pauli tid syren
 bestode sig bland de Corinthier, blef
 strakt efter Apofflenny taler men
 of mer allmänt ibland dem, som
 tillval alla trodde sig föta af-
 vorligen efter varden i Christo.
 Arne eroder den stora förföljel-
 sedan de Christnas blod flöt in-
 der Hedningarnes bila, fanns det
 ganska många försämlar Secter
 of partier, of hvilka det ena
 trodde sig vara bättre än de
 andra, fastän de alla pånyade
 för samma sak. Of Arne mera
 partier blef det efter förföljel-
 sernas slut.

Då började de förspritta
 protesterna, att fördomar, förakt
 och förföljelse kommande. Den
enaste saken: Jag har rätt, den
 andre saken: Jag har rätt, och ja
 vidare den tredje och den fjärde
 jag har rätt. Uvilkan hade
rätt? Jag tror att den hade
 rätt, som aldrig blanda sig
 i saken, det ordbrådet, utan
 höll sig oförfäddligen till den
 saken efter det personliga ordet.
 ofta förde man förspråkligt
 med det af bitterhet om en enda
 protest, som stod: tror artikeln
 vilken hade rätt? Kampen
den, som minst vägrade ordena
af som Allmänna lag och gred
sin protestföreläsning.
 Och ännu i dag ser det, om-
 deligt många protesters inrensning
 själva behåller förspråkligt
 som alla tro sig själva

6te rätt. Herrensutana, Quäkone,
methodistes, Pietistes. Vilken
her rätt? då den ena förklarar
den andra - vilken her rätt?
Kämpa den som minst varit
af Herrens af sin tro. Ty
den tredje Christendomen
är i tom ord; den består i
en af fanning - den består i
invanter, människor, som är efter
Guds sinne i Andans erkend.
Här i den tredje Christendomen
är inget frögar om en tro på
mer, eller mindre i den yttre be-
kännelsen, utan här är frögar
om hjertats inre Andeliga lif-
i af genom den Allmänna för-
sinnings Nader i Christen. -
Är du en Juda, är du en Grek,
är du en Lutherian, är du en
Cholfs, eller Reformert, eller
Pietist, eller Herrensutana eller
Quäkone, eller Wesleyan eller
Gummelhofen, eller hvad du

vora må. Tror du, att den öda
Protestants tro, genom Dina faders
ha tröst förut af de tröstan
etter, skall frälja den hela i-
den afgrunden, desför att
du tror dig hafva den rätta
Protestantliga bekännelsen, utan
att hafva den rätta Andens och
lynes i kyrkat, inne fördöla
människa, som upprättas
sig i den tingande Andens
Genom trösta och i kärl-
ken. Eller menar du, att
Guds Anda lata frätta af
binda fast sig innan den döda
Protestants bonor af las. Kaj
tack ingen vän! Christendö-
men lata ikke binda fast sig
vid den eller den trösta bekän-
nelser, som icke är människa
värk, Den må vora trösta
renlärig som kärl. Utän
Gud den fjärta Christendömen
är helt fri, och gör fri, liksom
Anden, som upprättas den

8 Jamna Christendommen, is fri.
 Den frias lifrens Botskæpning
 tung. Jag Væren bedende teb
fridhet, ikke den rett lige fribe-
ten, som verden kom gissa af ef-
ter præsen, uten anden fribes- som
is jelpe livet i Christendommen - ty
Botskæpning dødes, nei anden g br
lefrunde. - Det var derfor inte
 underligt, att et stort del måtte för-
 manna de Christne i Corinthus, att
 de skulle atata sig för jä-
 stana jämfängliga ordatvittor, som in-
 genting god kunde afströmma,
 retan hvil om undergräpde och för-
 gräpde hjälpen Andan och livet i
 Christendommen. Därför jages kam-
 J bror änne hätse lige. Dä den
ena jages: Jag is Darlike, Jag
is Apollike, Jag is Ceprike, Jag
Jag is Christlike, men Christus
vora fjend, elli men Darlike
vora Koroffisk for Eder.
 Och det kan nu ännu i dag bevisas
 att Uppreis och förklara Jamna ord,
 da ikke allena Christendommen

blefvit bortbländad och förtrampad g^o
 nom de många parties och secter, som
 stå liksom på havanot under Rots-
 stafsens träng, och säga: jag är
 Calvinist, jag är Lutherisk, jag är
 Pietist, jag är Quäkare, jag är
 Herrnhutane, jag är en nyläsare
 Jag är en gammelläsare. Men
 Du att Guds enda later binda mig
 fast till protestafven eller den
 kyrkans bekännelsen? Menar du
 att en rätt kyrkan later binda
 mig fast vid den döda protestafven
 liksom man bindes fast en linn
 i morsfogeln? Menar du, att
 Gud inte kan upväcka en turk
 och en Hedning, likaväl som Han
 upväcker en datteren eller Quä-
 kare från den förferakliga synda-
 sommen till alfvorligt sökande efter
 Nadar. Jag säger Rader, att Guds
 mäktig upväcka Abraham, Isak
 och de andra Menar. Så sade Johanne
 åt Gudarne, som orkeja brodde sig
 hafva den stalla kran och ångan
 och protestafvens träng. och
 Punder. Skulle stå upp i dag
 Christendomens morgon, eller

10 Johannes Døprens Skulle vake
 na opp en Christendoms nytand-
 ning, eller om en datter Skulle
 seja sitt hufvend opp her gresst
 af den frøsk utfolkende Christen-
 domens afterskygning: hvad tron
 i desja enis Skulle hafva att
 jago. när de Skulle få se ke-
 tal Christenhetens funderpluttad
 i ja ananga feter, og portis,
 af vilken alle og hvor vil sin
 tro sig hafva den valla laran.
 De Skulle vil mer än en gång
 beklaga og falla bitter tord af
 ves den forferkliga Blindhet
 og det dhyggliga enöcket, hos
 med Själafindens omhug og
 afverumptat den blinda Worldsko-
 pes, som gas som en vinahjord,
 när den jagas af Ulfrast nær:
 afgrundar Eller fangad og fröod
 i Satans gam, under den doða
 Bokstafens tunga Herrasiga
 vill ikke seja allt hand sig
 tenker om det forferkliga

Hver en, hvor idan Lede fianden
 falder de omme Minifloras,
 troetata Samveter troetate regides
 Brokaffrens, træng. Det blis
 et bryt floreri.
 Det is gæst i detta Satans floreri
 som mangend, med ontaligt floreri
 te begynde, trinas bort, da' han
 efter den første væbelpen börjer
 på at vage Orden, og gvide paa Brok
 floreri. Da' blis det første. Da'
 blis det andet og fjendringes i
 dørn; da' blis det tredje og fjend
 floreri med bortblandet; liges og
 Anden floreri; den lefrunde
 tron blis en død Brokflor; kær
 leken til Gud blis en Skrynter
 Pape. En andelig Højfand. En adre
 lig Satans lufat og stank fjend
 besmitter den clyd at løfte
 floreri, med Skrynten, forigst
 floreri
 floreri eren begynde i floreri
 Ordning, og falder i floreri
 floreri den floreri floreri
 in den andelig floreri

Si da' Skratton djeffvulen ju
 godh, da' har hon vunnit jullet.
 Da' har den orove anden kom-
 mit in i Skratton formatret
 med 7 andra arder, som ord 7 gis-
 ser Argera an luv jelf - Da' for
 han oft hans frorta kannate re-
 gora pitt och regasera som en
 Gylpande Ull i Torulhuset
 vifra of pita funder den enda
 vundlofa Torad - med Skratton
 pinhan, som vases som drake
 fjall pa de limfla ogulorben-
 vifor han funder find blodst-
 ga Tandet at huds og m, funder
 ikke vill jelfvillig Skratton
 i den det blodrova gypet
 Koru Mini atatus Edon for despa
 Ull i Toru klads, som vilja flu-
 ka opp edra jales lefs anle f de
 Komma fuggandes med fagra ord-
 of vilja Macka Edon best ifrom
 anfuldregluten i chrisfo. foregiff-
 vunder, ett invortes andelig
 Gys, som ikke finner

ordet - men vis det gæller,
 at de skulde bevise sin tro og
 sin kærlighed til Gud og næsten
 med nogle sine løpsinger af
 jordiske fordelor - da fenyge
 de enden, og da rumpe mellem
 Aena, som Skonliga hundar.
 Vabaten Eder - De seer som Ublar
 sta gæddor - De ars Ublar af
 Ardelig kaffand - De kerya ofnes
 Nædens ordning - og vilja afnes
 bedrage andre, att gøre det samme
 med af fruktens fluden i kanna
 dem; ty dens storste Skryntonen
 blis till just den storste flolmen.
 Donna vanning auser jag vera kaff and
 vundig i Denna forsamling, hvoreft
 den ene koppen ligger forfattet iden
 firtellige Jæberhetens forkræbeli-
 ga forløber - den andre koppen har
 trykket af trostafrens træng - fæts er
 frivillig knud på sitt samvete -
 som nogle menneske skus upløst,
 om ikke Gud, som ar ju nædig
 smek vilmennende, men vilse

14 förunde själar - lofas opp den förda
 Rente - och lasjas deras ontaliga
 Jamneters ifrån Botstafrens tung
 och talar den friska den andeliga
 frihetens lif och hälsa. Ty vi se fins
 his också ^{anropen} ^{anropen} som enens alfor-
 tigt och upriktigt iled sitt förskande i
 ordet, med flit förkunde ofta, näden
 med sitt bejunda i det tyfsta fördol-
 da - med kärliga friska och bönes
 på nattlägret - men idland en kupp
 af ulfvar, som skraka och gulo runda
 anläggning, är det icke så godt för
 den oförarligt förkunde själar
 att finna den rätta medelvä-
 gen - den brunga posten - som leden
 till målet; ty de skraka alla
 med full hals den ena vinnare är
 den andra - Der en stor Krögarer -
 Der en storsugare - Der en stor
 skrynkare - Der en flagskärre
 Der en gerigbak - Der oss herbark
 Der oss Dummaste - Der en blod-
 sugare eller en blodhund -
 När alla dessa brokiga djuren
 som stiga opp ur hafvet och af-
 grundes, löpa om

hvorendra och Mrika oss hvorendra.
 Den ena med sitt mjäktande - den an-
 dra med sitt kraftfande - den tredje
 med sitt tjudande och pållan. Det
 den 4de med fina Trall toner och fym-
 diga kviffeninges, tackande den en-
 samme, Nådejökanne till himlen
 tranga port Präpsande Själens -
det låter det låfan ett tjudande
 och heralande ifran afgrunden,
 och det skall vara ett stort Guds
 under, om den ensamme allvarligt
 Nådejökanne Själens into bli förvillad
 ifran fronen, af teppor bort den föjala
 strigen, som slutligen leder till Him-
 lens tranga port.

Kära Själ! Du som allvarligt söker
 efter Naden, och kaller på att leta dig
 fram till Himlens tranga port. Tappa
 into bort vägen! Låt into förvillad
 dig ifran den föjala strigen, af syndens
 fagra kviffeninges. Hör into efter
Ornatansens ord, som vides och väns-
 ger Guds klaraste ord, till sin egen
 förtuppelhet. Utans häls dig spädigt
ind ordet. Väs dig fast ankaret
 af präpp into Salighets klippan
 Christi.

16 Slapp inte ur ditt ågnafygte
 där Sjöman, som leder till betyde-
 lighet & till det förlofvade landet! Ty nu
 står du där ur ditt fygte, då är du
 snart förlorad. Den Sjöman heter:
 Guds Uppenbärande Ord. Och vill
 Du finna Christum, så följ den
 Sjöman - ambud intet. Då är du
 din egen prest och din egen
 Rönning - men jag säger ej mer.
Du som har en litet finula
 anförhållhet på Nådens vägar,
 kan förför mig väl. Du som inte
 har, kan förför intet. Ty Kann är
 blind och förblindad af Satani.

Gud gifve, att de få en samme
 alfrärligt Nådaförkände Själ, som
 finnes i denna församling, och var
 det som far, de där ingen hade besett
 i sin enslighet och andliga fattig-
 dom förkände anbraget, afgerligt
 och Uppriktligt Efter den Salighörens
 de Nådans gnomns tron och kärlekens
 i Herran Jesus Christo: Gud gifve
 dem Nåd och frid och den evige Salighö-
 ren för Jesu Christi Skull. Amen.

Visitations tal i Sorsele

Men jag säger som hvar och en af Eder säger: Jag är Paulisk, Jag är Apollisk, Jag är Cephisk och Jag är Christisk. monn Christus vara söndrad? mon Paulus vara korsfäst för Eder; eller ären I döpte i Pauli namn? 1. Cor. 1: 12; 13.

Apostelen Paulus, hade fått höra genom rykten och Resande Bröders berättelser, att de Christne i Corinthus hade söndrat sig i åtskilliga partier, emedan den ena tyckte sig klokare än den andra, då somliga hade hört Paulus predika, och tyckte således bäst om honom; andra hade hört Apollos predika, och andra åter hade hört Petrus predika, och sluteligen fanns der äfven några, som hade hört Frälsaren sjelf predika. Nu hände det med de christna i Corinthus alldeles så, som det ofta plägar hända ännu i våra tider, att den ena tycker mera om den Predikanten, en annan den predikanten, emedan den ena predikanten icke är alldeles lik den andra uti sina uttryck och talesätt, såsom äfven dåför tiden den ena Läraren icke var den andra alldeles lik i ordasätt och ordvändningar, fastän de alla arbetade på samma grund, och Predikade om samma sak nemligen om den korsfäste Christum. Deraf tog sig de Corintier anledning, att söndra sig i partier, och säga: Jag är Paulisk, Jag är Apollisk, Jag är Cephisk, Jag är Christisk, liksom det sker ännu i denna dag, då de Christna, afsöndrade ifrån Andans enhet börja på att väga orden, och gnida på Bokstafven, då Upkomma partier och söndringar innom församlingen; så har det skett ända från Pauli tid, och sker ännu i denna dag — men Paulus visar nu de Christne i Corinthus att en sådan söndring i Läran icke kunde stå till samman med den sanna Christendomens Enhet, och derföre härmar han efter deras ord och säger sluteligen: monn Paulus vara korsfäst för Eder, eller ären I döpte i Pauli namn? Och sedan han beskrifvit, huruledes han utan inblandning af verldslig visdom endast predikat Christum och honom korsfästan, uti största Ödmjukhet och enfalldighet så säger han vidare i 3dje Capitlets 3dje vers: Förden skulld: I ären ännu Köttslige. Ty medan ibland Eder är nit och kif och tvedrägt, Ären I icke då köttslige, och vandren

efter menniskosätt. Det var den största olycka, som den lede Själafienden kunde tillfoga den Christna församlingen, att den köttsliga tvedrägts anda, som redan i Pauli tid uppenbarade sig bland de Corinthier, blef straxt efter Apostlarnas tider mer och mer allmän ibland dem, som likväl alla trodde sig söka alfvarligen efter nåden i Christo. Ännu under den stora förföljelsen medan de Christnas blod flöt under Hedningarnes bila, fanns det ganska många förskilta Secter och partier, af hvilka det ena trodde sig vara bättre än det andra, fastän de alla kämpade för samma sak. Och Ännu mera partier blef det efter förföljersernas slut. Då började de förskilta partierna, att fördöma, förkättra och förfölja hvarandra. Den ena sade: Jag har rätt; den andre sade: Jag har rätt, och så vidare den 3dje och den fjerde Jag har rätt. Hvilken hade rätt? Jag tror att den hade rätt, som alldrig blandade sig i sådana der ordaträtor, utan höll sig enfaldeligen till Christum efter det skrifna ordet. Ofta stridde man förskräckligt med hat och bitterhet om en enda Bokstaf, som stod i tros artikeln hvilken hade rätt? kanske den, som minst vägde ordena, och som allraminst låg och gned på bokstafven.

Och ännu i dag finns det, oändeligt många partier innom sjelfva Lutherska församlingen som alla tro sig hafva rätt. Hernhutare, Quäkare, Methodister, Pietister — Hvilken har rätt? då den ena fördömer den andra — hvilken har rätt? Kanske den som minst skriker och skryter af sin tros lära. Ty den rätta Christendomen består icke i toma ord; den består i anda och sanning — den består i den invärtes menniskan, som är efter Guds sinne i Andans enhet. Här i den rätta Christendomen är icke frågan om en Bokstaf mer eller mindre i den yttre bekännelsen; utan här är fråga om hjertats inre andeliga lif i och genom den allmänna försonings nåden i Christo. —

Är du en Jude, är du en Grek, är Du en Lutheran, är Du en Cholsk¹ eller Reformert, eller Pietist, eller Hernhutare eller Quäkare, eller Nyläsare eller gammal Läsare eller hvad Du vara må — Tror Du, att din döda Bokstafs tro, som Dina fäder ha stafvat förut och Du stafvar efter, skall frälsa Din Själ ifrån afgrunden, derföre att Du tror Dig hafva den rätta Bokstafliga bekännelsen, utan att hafva den rätta andan och lifvet i hjertats inre fördolda menniska, som uppenbarar sig i den tvingande nåden genom trons enhet i kärleken. Eller menar Du, att Guds Anda låter fjettra och binda fast sig

innom den döda Bokstafvens bomar och lås. Nej tack min vän! Christendomen låter icke binda fast sig vid den eller den trosbekännelsen, som dock är mennisko verk, den må vara huru renlärig som häldst. Utan den sanna Christendomen är sjelf fri, och gör fri, liksom Andan, som Upväcker den sanna Christendomen, är fri. Den friar ifrån Bokstafvens tvång. Ty I ären kallade till frihet, icke den köttsliga friheten, som Verldens Barn prisa och eftersträfva, utan Andans frihet — som är sjelfva lifvet i Christendomen — ty Bokstafven dödar, men Anden gör lefvande. — Det var derföre inte underligt, att Apostelen måste förmana de Christne i Corinthus, att de skulle akta sig för sådana fåfängliga ordatvistor, som iingenting godt kunde åstadkomma, utan tvärt om undergräfd och förqväfd sjelfva Andan och lifvet i Christendomen. Derföre säger han: I ären ännu köttslige. Då den ena säger: Jag är Paulisk, Jag är Apollisk, jag är Cephisk, och Jag är Christisk, monn Christus vara söndrad, eller monn Paulus vara korsfäst för Eder?

Och det kan nu ännu i dag behöfvas att Uprepa och förklara samma ord; då icke allenast christendomen blifvit bortblandad och förtrampad genom de många partier och Secter, som stå liksom klavanöt under Bokstafvens tvång, och säga: jag är Calvinist, jag är Luthersk, Jag är Pietist, jag är Quäkare, jag är Hernhutare, jag är en nyläsare Jag är en gammelläsare — Menar Du att Guds anda låter binda sig fast vid Bokstafven eller den yttre bekännelsen? Menar Du att en rätt christen låter binda sig fast vid den döda Bokstafven liksom man binder fast en hund i murstolpen? Menar Du, att Gud inte kan upväcka en turk och en Hedning, likaväl som Han Upväcker en Lutheran eller Quäkare ifrån den förskräckliga synda sömnen till alfvarligt Sökande efter Nåden. Jag säger Eder, att Gud är mächtig Upväcka Abrah Barn af dessa Stenar. Så sade Johannes åt Judarne, som också trodde sig hafva den rätta Läran uti Lagens och Bokstafvens tvång. Och om Paulus skulle stå upp i dag ur Christendomens klara morgon eller Johannes Döparen skulle vakna opp ur Christendomens Nytändning, eller om en Luther skulle resa sitt hufvud opp ur gruset af den snart utslocknade Christendomens aftonskymning: hvad tron I dessa män skulle hafva att säga. När de skulle få se hela christenheten söndersplittrad i så många

secter och partier, af hvilka alla och hvar och en tro sig hafva den rätta läran. De skulle väl mer än en gång beklaga och fälla bittra tårar öfver den förskräckliga Blindhet, och det ohyggliga mörker, hvar med Själafienden omhvefvat och öfverrumplat den blinda verldshopen, som går som en Svinajord, när den jagas af Ulfvar ner i afgrunden — Eller fångad och snörd i Satans garn, under den döda Bokstafvens tunga Jernok; Jag vill icke säga allt hvad jag tänker om det förskräckliga slaveri, hvori Den lede fienden håller de arma människornas Samveten tryckte under Bokstafvens tvång — Det blir ett evigt slaveri.

Det är just i detta Satans slaveri, som mången, med ömtåligt samvete begåfvad, tvinar bort, då han efter den första väckelsen börjar på att väga orden, och gnida på Bokstafven. Då blir det partier. Då blir det secter och söndringar i Läran; då blir kärnan af Christendomen bortblandad; lifvet och Andan slocknar; Den lefvande tron blir en död Bokstafs tro; kärleken till Gud blir en Skrymtar kåpa. En andelig Högfärd — En odräglig Satans lukt och Stank, som besmittar den dyrt återlösta Själen, med Skrymteriets förgift. När man hoppar öfver Nådens Ordning, och faller hufvudstupa ifrån den köttsliga säkerheten in i den andliga säkerheten. Si då skrattar Djefvulen så godt. då har han vunnit spelet. Då har den orene anden kommit in i Skrymtar förmaket med 7 andra andar, som äro 7 gånger argare än han sjelf — Då får han och hans svarta kamrater regera fritt och ragassera som en Glupande ulv i Fårahuset rifva och slita sönder de arma värnlösa Fåren — med Skrymtar hinnan, som växer som Drake fjäll på de lömska ögonlockar, Visar han sina blodtöstiga tänder åt hvar och en, som icke vill sjelfvilligt krypa i Det blodröda gapet —

Kära Barn! akten Eder för dessa ulvar i Fåra kläder, som vilja sluka opp Edra själar lefvande — De komma smygandes med fagra ord — och vilja låcka Eder bort ifrån enfaldigheten i christo — föregifvandes ett invärtes andeligt ljus, som icke finnes i ordet — men när det gäller, att de skulle bevisa sin tro och sin kärlek till Gud och nästan med några små Upofringar af Jordiska fördelar — då smyga de undan, och dra rumpan mellan bena, som Skamliga hundar. Vakten Eder — De se ut som Upblåsta paddor — De äro Upblåsta af andelig högfärd — De hoppa öfver Nådens ordning — och

vilja äfven bedraga andra, att göra detsamma — men af frukten skolen I känna dem; ty den största Skrymtaren blir till slut den största skälmen. Denna varning anser jag vara högst nödvändig i denna församling, hvarest den ena hopen ligger försänkt i den köttsliga säkerhetens förskräckliga mörker — den andra hopen har — tryckt af Bokstafvens tvång — fått en svårlöst knut på sitt samvete — som ingen menniska kan uplösa, om icke Gud, som är så nådig emot välmenande, men vilsefarande Själar — löser opp den svåra knuten — och låssar deras ömtåliga samveten ifrån Bokstafvens tvång — och låter dem smaka den andeliga frihetens lif och kärna. Ty vist finns här också mången, som menar alfvarligt och upriktigt med sitt forskande i ordet, med sitt sökande efter nåden — med sitt bedjande i det tysta fördolda, med hemliga suckar och böner på nattlägret — men ibland en hop af ulfvar, som skrika och tjuta rundt omkring, är det icke så godt för den alfvarligt sökande själen, att finna den rätta medelvägen — den trånga porten — som leder till målet; ty de skrika alla med full halls den ena värre än den andra — Der en stor krögare — Der en storsupare — Der en storskrymtare — Der en slagskämpe Der en gerigbuk — Der en horbock Der en dansmästare — Der en blodsugare eller en blodhund —

När alla dessa Brokiga djuren som stiga opp ur hafvet och afgrunden, löpa om hvarandra och skrika om hvarandra den ena med sitt mjäkande — den andra med sitt kraksande — den tredje med sitt tjutande och skällande — den 4de med sina Trolltoner och syndiga hviskningar, lockande den ensamme, Nådesökande till himlens trånga port sträfvande Själén — då låter det liksom ett tjutande och skrålande ifrån afgrunden, och det skall vara ett stort Guds under, om den ensamme alfvarligt Nådesökande Själén inte blir förvillad ifrån spåren, och tappar bort den smala stigen, som slutligen leder till Himlens trånga port.

Kära Sjä! Du som alfvarligt söker efter Nåden, och håller på att leta dig fram till Himlens trånga port. Tappa inte bort vägen! Låt inte förvillad Dig ifrån den smala stigen, af Syndens fagra hviskningar. Hör inte efter Örnataslarens ord, som vrider och vränger Guds klaraste ord, till sin egen förtappelse — Utan håll Dig stadigt vid ordet. Håll dig fast vid ankaret och

släpp inte Salighetsklippan Christus. Släpp inte ur ditt ögnasigte den stjernan, som leder till Bethlehem — till det förlofvade landet; ty mister Du den ur ditt sigte, då är du evigt förlorad. Den stjernan heter: Guds Uppenbarade ord. Och vill Du finna Christum, så följ den stjernan — annars inte. Då är Du din egen prest och din egen Konung — men jag säger ej mer. Den som har en liten smula erfarenhet på Nådens vägar, han förstår mig väl — Den som inte har, han förstår intet. Ty Han är blind och förblindad af Satan.

Gud gifve, att de få ensamme alfvarligt Nådesökande Själur, som finnas i denna församling, och vandra som får, de der ingen herde hafva i sin enslighet och andeliga fattigdom sökande enträget, alfvarligt och Upriktigt Efter den Saliggörande Nåden genom tron och kärleken i Herranom Jesu Christo: Gud gifve dem Nåd och frid och den evige Saligheten för Jesu Christi skull. Amen.

Original / Uleåborgs landsarkiv / Laestadiana 1 Bk:5

¹ troligen: catholsk